

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۳۰ اگست ۲۰۱۶

آغاز یک دوره جدید در ترکیه! (بخش دوم)

وضعیت "سوریه" به مرحله حساسی رسیده است. مذاکرات دولت "ترکیه" با "روسیه" و حکومت اسلامی "ایران" که مدافع حکومت "بشار اسد" هستند؛ مذاکره نمایندگان "روسیه" و "امریکا" در "ژنف" درباره سرنوشت سوریه، ورود ناگهانی ارتش "ترکیه" برای اولین بار به خاک "سوریه" و حمله به نیروهای مدافع خلق "روژاوا" و... در جریان است. همه قدرت‌های جهانی و منطقه ای درگیر در جنگ داخلی "سوریه"، شاید به این نتیجه رسیده اند که به هر طریق ممکن و در راستای منافع خود، واقعه "سوریه" را سر و هم بیاورند. شاید هم این کشور را به چند منطقه کوچک تقسیم کنند.

برای اولین بار سر تیپ "احمد الیری" رئیس ستاد مشترک "ارتش آزاد سوریه" (FSA)، که مورد حمایت "امریکا"، "ناتو"، "ترکیه"، "عربستان سعودی" و... است روز جمعه گذشته به نیروهای مسلح "روژاوا" که شهر "منبج" را در اختیار دارند هشدار داد که اگر شهر را ترک نکنند منتظر رویارویی نظامی سختی با ارتش آزاد باشند. همزمان با این هشدار برخی رسانه‌ها از گلوله باران مواضع کردها توسط توپخانه ارتش ترکیه در جنوب "جرابلس" خبر دادند.

چاووش "اوغلو" وزیر خارجه ترکیه حتی خبر داد که «عملیات ارتش ترکیه از همان ابتدا با امریکا طراحی شده» است.

"جوبایدن" معاون اول رئیس جمهور امریکا، در سفر اخیر خود به "انقره"، از خواست "ترکیه" مبنی بر لزوم عقب نشینی کردها به شرق "فرات" پشتیبانی کرد.

به گزارش "هاواریوز"، "مراد قارانیلان" عضو شورای رهبری "پ.ک.ک" و فرمانده قطعه‌های مدافع خلق "ه.پ.ه"، در اظهاراتی با اشاره به عملیات ارتش ترکیه در "جرابلس" سوریه گفت: «توافق ترکیه با داعش بیش از هر چیز اروپا را تحت تأثیر قرار خواهد داد. زیرا این اقدام ارتباط "داعش" با اروپا و جهان خارج را تضمین می‌کند. این یک توافق بسیار خطرناک است زیرا عمر "داعش" را افزایش می‌دهد».

وی در ادامه اظهارات خود تصریح کرد: «عملیات جرابلس در واقع یک عملیات نظامی نیست و تنها جابه جا شدن قدرت است. در واقع جابه جا شدن نیز اصطلاح مناسبی نیست، زیرا میان "داعش" و "النصره" تفاوت‌های زیادی

وجود ندارد. تنها پرچم را عوض می کنند. "داعشی"ها در آنجا به "النصره" ای ها تبدیل شده اند. کادر "داعش" در آنجا نیز به الباب منتقل شده است».

لازم به ذکر است، طبق اخبار خبرگزاریها، حتی یک نظامی ترک در این عملیات به قول خودشان و به قول مخالفین واقعی "اسد" جابه جای نیروهای "القاعده" و "ترکیه" با نیروهای "داعش" زخمی نشده است.

"علی هیجو"، سخنگوی شورای نظامی جرابلس گفت: «اشغال جرابلس توسط ترکیه بیشتر یک تئاتر بود و "داعش" در مقابل ارتش ترکیه، حتی یک گلوله هم شلیک نکرد».

"صالح مسلم" رئیس مشترک (PYD)، در سخنانی اظهار کرد که دولت ترکیه و حزب حاکم "عدالت و توسعه" درصدد نابودی کردهای سوریه هستند. "داعش" در پیشبرد اهداف "ترکیه" موفق نبود و روزبه روز با شکست روبه رو شد. بعدمان سیاستها را با استفاده از گروههای دیگر نیز امتحان کرد ولی موفق نشد و اکنون نیز خود در اقدامی ماجراجویانه وارد خاک یک دولت دیگر شده است.

قبل از این "ترکیه" این کار را با استفاده از «دولت اسلامی» (داعش) پیش می برد. حملات به "کوبانی" و "سری کانی" توسط "داعش" نمونه ای از این سیاستهای ترکیه در دشمنی با کردها بود.

"ترکیه" که اصرار دارد نیروهای دموکراتیک سوریه، به ویژه قطعههای مدافع خلق کانتونهای "روژاوا" را هرچه زودتر از مناطق مرزی استان "حلب" دور کند، از روز پنجشنبه ۲۵ اگست به روی آنان آتش گشود. "ترکیه" هشدار داده است که نیروهای کرد که در مرز "سوریه" و "ترکیه" با "داعش" می جنگند، باید هرچه زودتر از رود فرات بگذرند و به سوی سرزمینهای اصلی خود، واقع در شمال شرقی "سوریه" باز گردند. "ترکیه" در عین حال با اعزام نیروهای بیشتر به داخل خاک "سوریه"، مشغول امن سازی منطقه است. این اقدام "ترکیه" عملاً موقعیت "داعش" را قویتر می کند.

حوالی غروب روز پنجشنبه ۲۵ اگست ۲۰۱۶، ۳ شهریور ۱۳۹۵، خمپارهها و توپخانه "ترکیه" نیروهای کرد را در شمال "سوریه" - پشت مرز "ترکیه" - هدف گرفت.

به نوشته رسانه‌های "ترکیه"، هواپیماهای بدون سرنشین تجسسی "ترکیه" توانسته اند نیروهای کرد سوریه (YPG) را در ده کیلومتری شهر "منبج" (داخل خاک سوریه- بیست کیلومتری مرز ترکیه) شناسایی کنند. بلافاصله بعد از شناسایی، خمپاره‌های ارتش "ترکیه" آنها را هدف گرفته اند. تعداد افراد کرد اعلام نشده اما روزنامه ترک "حریت" می نویسد که این گروه مسلح «نابود شده است».

در همان روز پنجشنبه، وزیر دفاع "ترکیه" گفت «ما کاری خواهیم کرد که "حزب اتحاد دموکراتیک سوریه" نتواند جای "داعش" را در این منطقه بگیرد».

یک روز قبل، "جوبایدن" معاون رئیس جمهور "امریکا" که به "ترکیه" رفته بود نیز از کردها خواست که «به شرق رود فرات بازگردند». "ترکیه" روز چهارشنبه ۲۴ اگست ۲۰۱۶، طی عملیاتی سریع وارد خاک "سوریه" شد و شهر "جرابلس" را در کنترل خود گرفت.

گزارشگر تلویزیون "العربیه" در مناطق درگیری "سوریه" روز یکشنبه ۲۸ اگست ۲۰۱۶ گفت که ارتش آزاد (نیروی مورد حمایت "امریکا"، "ناتو"، "ترکیه"، "عربستان سعودی" و...) شماری از روستاهای اطراف شهر "منبج" را از کنترل نیروهای "سوریه" دموکراتیک خارج کرد.

طبق این گزارش، ارتش آزاد سوریه پس از درگیری شدید با نیروهای دموکراتیک سوریه توانست روستاهای "تله العمارنه"، "دابس"، "بلابان" و "بئر کوسی" را از کنترل نیروهای "سوریه" دمکراتیک خارج کند. سرتیپ "احمد البری" رئیس ستاد مشترک ارتش آزاد سوریه، روز جمعه ۲۶ اگست به کردهای مسلح سوری که شهر "منبج" را در اختیار دارند هشدار داد. که اگر شهر را ترک نکنند منتظر رویارویی نظامی سختی با ارتش آزاد باشند. همزمان با این هشدار، برخی رسانه‌ها از گلوله باران مواضع کردها توسط توپخانه ارتش "ترکیه" در جنوب "جرابلس" خبر دادند.

با ورود ارتش آزاد در منطقه "جرابلس" و هشدار به کردها برای ترک "منبج"، تنش بین دو نیرو به نقطه اوج خود رسیده است.

شایان ذکر است که ورود ارتش "ترکیه" به "سوریه" و حمایت مستقیم از ارتش آزاد سوریه و حمله به "روژاوا" نمی‌تواند بدون چراغ سبز "امریکا" و "روسیه" که در این روزها سخت درگیر مذاکره درباره آینده "سوریه" در پشت درهای بسته هستند، انجام گرفته باشد. در این میان، همچنین این احتمال وجود دارد که ارتش "ترکیه" با "داعش" نیز به توافق محرمانه‌ای رسیده‌اند که به همدگر حمله نکنند و یا مذاکرات فشرده‌ای که دولت "ترکیه" با حکومت اسلامی "ایران" دارد.

"جوبایدن"، معاون ریاست جمهوری امریکا روز چهارشنبه ۲۴ اگست ۲۰۱۶-۳ شهریور ۱۳۹۵ راهی ترکیه شد؛ سفری که هدف آن ترمیم مناسبات "امریکا" با "ترکیه" است. روابط دو کشور در هفته‌های اخیر پرتنش بوده است. ورود "بایدن" به "انقره" مصادف شد با عملیات «سپر فرات» ارتش "ترکیه" در شمال "سوریه" که در جریان آن تانک‌های نیروهای مسلح "ترکیه" وارد مرزهای "سوریه" شدند.

بزرگترین دغدغه "ترکیه" به ادعای مقامات این کشور «تامین امنیت مرزها در مقابل گروه دولتی اسلامی (داعش) و قطعه‌های کردهای "سوریه" (YPG) است.

"بایدن" در جریان سفر خود با "اسماعیل قهرمان"، رئیس پارلمان ترکیه، "بن علی یلدریم"، نخست وزیر و "رجب طیب اردوخان"، رئیس جمهور این کشور دیدار کرد.

"چاووش اوغلو"، وزیر خارجه "ترکیه" حتا خبر داد که «عملیات ارتش ترکیه از همان ابتدا با امریکا طراحی شده» است.

"مصطفی ملکان"، روزنامه نگار به "دویچه وله" گفته است، هدف سفر کاری و یک روزه "جوبایدن" به "ترکیه" همچنانکه منابع رسمی "ترکیه" نیز اعلام کرده اند، بررسی همهجانبه مناسبات دو کشور است. این که چرا مناسبات راهبردی و دیرین "انقره" و "واشنگتن" نیاز به بررسی دارد، پیامد حوادثی مانند کودتای نافرجام ۱۵ جولای، مناسبات "ترکیه" و "روسیه" و تغییرات به وجود آمده در سیاست "ترکیه" که در قبال بحران "سوریه" است.

به گفته این روزنامه نگار، حضور "فتح الله گولن" در "امریکا" که "ترکیه" او را مسئول کودتای نافرجام می‌داند و واکنش "امریکا" در برابر کودتا که "انقره" آن را به قدر کافی راضی کننده نیافت، اندکی بر روابط دوستانه دو کشور سایه انداخته است. همچنین سرعت بهبود مناسبات "ترکیه" و "روسیه" و دیدار "اردوخان" و "پوتین" این تلقی را در نزد برخی‌ها به وجود آورده که گویا "ترکیه" از غرب و "امریکا" دور و به "روسیه" نزدیک می‌شود. رخدادهای یادشده موجب شده که مقام دوم ایالات متحده "امریکا" جهت بررسی دوباره مناسبات دوجانبه به "ترکیه" سفر کند.

به گفته "ملکان"، "امریکا" و غرب در خاورمیانه و غرب آسیا شریکی مهم تر از "ترکیه" ندارند. "ترکیه" نیز بدون اتکا به غرب و بدون سرمایه و فن آوری غرب قادر به توسعه اقتصاد خود نیست.

هدف "ترکیه" از عملیات «سپر فرات» به گفته مصطفی "ملکان"، دور کردن "داعش" و در عین حال دور کردن قطعه‌های کرد سوری از مرزهای "ترکیه" است. برای این که "جرابلس" نیز همانند "منبج" توسط نیروهای کرد سوری فتح نشود، ارتش "ترکیه" خود راساً وارد عمل شده است.

به این ترتیب، درگیری بین ارتش "ترکیه" و قطعه‌های مدافع خلق "روژاوا" در شمال "سوریه" همچنان شدت می‌گیرد. به گزارش خبرگزاری دولتی «آنا تولی» «ترکیه»، در یک حمله خمپاره‌ای به تانک‌های ارتش این کشور در نزدیکی شهر مرزی "جرابلس"ی "سوریه"، یک سرباز ترک کشته و سه سرباز دیگر زخمی شدند.

گروهی از مخالفان "اسد" که "ترکیه" از آنها حمایت می‌کند، پیشتر اعلام کرده بودند که به «نیروهای سوریه دمکراتیک» (SDF) حمله کرده‌اند. تانک‌های ترکیه هم در این حمله شرکت داشته‌اند.

به نوشته روزنامه «حریت» «ترکیه»، این کشور در حال حاضر با ۶۰ تانک و ۳۸۰ نیروی زمینی در جنگ "سوریه" حضور دارد. «نیروهای سوریه دمکراتیک» از نیروهای کرد سوری، از جمله «قطعه‌های مدافع خلق (YPG)»، تشکیل شده است. "امریکا" و هم پیمانانش همچون حکومت "ترکیه"، «قطعه‌های مدافع خلق» را یک جریان تروریستی نمی‌دانند. اما "ترکیه" پافشاری می‌کند که «دولت اسلامی» (داعش) و «قطعه‌های مدافع خلق» (روژاوا)، هر دو جریانی تروریستی هستند. در حالی که همه شواهد و گزارشات حاکی از آن است، که دولت "ترکیه" و در رأس همه "رجب طیب اردو خان" رئیس جمهور این کشور، رابطه نزدیکی با سران "داعش" دارند. حتی پسرش بلال "اردو خان" که مدتیست در ایتالیا به سر می‌برد به دلیل پول شوئی به دادگاه کشانده شده است.

حاکمیت "ترکیه"، در جهت نابودی "روژاوا" می‌کوشد و در این راه "بارزانی" رئیس اقلیم کردستان "عراق" نیز با این حکومت همگام و هماهنگ است.

یکی از سخنگویان حزب اتحاد دمکراتیک "سوریه" PYD انجام این عملیات نظامی در منطقه را تأیید کرد. نیروهای متحد در SDF (از جمله حزب اتحاد دمکراتیک سوریه) علیه شبه نظامیان «دولت اسلامی» در "سوریه" می‌جنگند. این اتحاد از حمایت نیروی هوایی ائتلاف بین المللی ضد «داعش» به رهبری "امریکا" برخوردار است. هدف "ترکیه"، عقب راندن کردها از "جرابلس" به منطقه ای در نزدیکی رود "فرات" عنوان شده است.

همزمان مخالفان حکومت "سوریه" با حمایت ارتش "ترکیه"، روز شنبه نیز اعلام کردند که شبه نظامیان «دولت اسلامی» را از چندین روستا در جنوب "جرابلس" بیرون رانده‌اند. این شورشیان در حال نزدیک شدن به مناطقی هستند که از سوی نیروهای دمکرات کرد SDF اداره می‌شوند.

بنا به گفته سخنگوی قطعه‌های مدافع خلق، تانک‌های ارتش "ترکیه" در حال حاضر به مرزهای شهر "کوبانی" نزدیک می‌شوند. این تانک‌ها ماشین آلاتی را اسکورت می‌کنند که قرار است برای حفر خندق در مناطق مرزی به کار گرفته شوند.

گفته می‌شود که در جریان عملیات، مواضع «قطعه‌های مدافع خلق YPG» نیز بمباران شده است. بنا بر گزارش خبرگزاریها در جریان این عملیات واحدهای ویژه ارتش "ترکیه" نیز وارد خاک "سوریه" شده‌اند. این نخستین عملیات زمینی "ترکیه" در "سوریه"، پس از آغاز جنگ داخلی این کشور در سال ۲۰۱۱ علیه «دولت اسلامی» و YPG است. «قطعه‌های مدافع خلق»، بخش بزرگی از این منطقه در شمال "سوریه" در مرز "ترکیه" را تحت کنترل خود دارند و «تشکیلات خودگران» مستقلی برپا کرده‌اند و مردم این منطقه از آزادی و برابری و دموکراسی مستقیم برخوردارند.

کارشناسان سیاسی می گویند، "انقره" با حمله به مواضع YPG در صدد است تا از گسترش مناطق تحت کنترل کانتون‌های "روژاوا" و تأثیر موفقیت‌های آن بر خواست‌های آزادیخواهانه مردم کردستان "ترکیه" و منطقه جلوگیری کند.

البته "جوبایدن"، معاون اول رئیس‌جمهور "امریکا"، در سفر اخیر خود به "انقره"، از خواست "ترکیه" مبنی بر لزوم عقب‌نشینی کردها به شرق "فرات" پشتیبانی کرد.

در این میان نیروهای هوادار "بشار اسد"، رئیس‌جمهور "سوریه" نیز به موفقیت‌هایی دست یافته‌اند. ارتش این کشور اعلام کرد که شهر "داریا" در جنوب غربی "دمشق" (پایتخت) را به طور کامل از مخالفان "اسد" پس گرفته است. این شهر مدت‌ها نماد مقاومت در برابر نیروهای دولتی "سوریه" خوانده می‌شد. مخالفان حکومت "سوریه" حاضر در "داریا"، پس از سالها محاصره و بمباران مداوم، با تخلیه شهر موافقت کردند.

همزمان با درگیری‌های خونین در "سوریه"، وزیران خارجه "روسیه" و ایالات متحده روز جمعه ۲۶ اگست در "ژنف" "سوئیس" در مورد کلیات طرح آتش‌بس در "سوریه" به توافق رسیدند.

نهادهای حقوق بشر و امداد رسان دائم درخواست می‌کنند که امکان دسترسی به هزاران ساکن نیازمند کمک در "حلب" فراهم شود. به دلیل کوتاه بودن آتش‌بس‌های تاکتونی، هنوز این امکان فراهم نشده است. در روزهای پیش رو قرار است کارشناسان امریکائی و روسی جزئیات طرح آتش‌بس را بررسی کنند. هنوز مشخص نیست که رایزنی‌ها به نتیجه مثبتی برسند.

سخنگوی وزارت دفاع "چین" در نشست خبری ماهانه خود در "پکن" با اشاره به سفر هفته گذشته یک مقام عالی رتبه ارتش "چین" به "دمشق"، از ارائه این آموزش‌های پزشکی به طرف سوری خبر داد.

"گوان یوفی"، رئیس دفتر همکاری نظامی بین‌المللی "چین"، هفته گذشته با "فهد جاسم الفریج"، وزیر دفاع "سوریه"، در "دمشق" دیدار کرد و درباره گسترش همکاری‌های نظامی میان دو کشور از جمله آموزش نیروهای ارتش "سوریه" گفتگو کرد. "یوفی" پس از این دیدار گفت: «ارتش سوریه و چین از دیرباز روابط نزدیکی داشته‌اند. نیروهای نظامی چین مایل به تقویت روابط و همکاری با ارتش سوریه هستند.

در واقع پیروزی قطعه‌های مدافع خلق "روژاوا" در شهر "منبج"، که توانستند این شهر را از دست "داعش" آزاد کنند و منطقه خودگران خود را گسترش دهند. این همه نه تنها برای "ترکیه"، بلکه برای کشورهای منطقه نیز یک کابوس است.

شادمانی مردم "منبج" که بیرون راندن "داعش" را از شهرشان جشن گرفتند، تقریباً در همه جا با خشنودی اذهان عمومی روبه‌رو شد. «اشپیگل آنلاین» در گزارشی نوشته است، فقط در "انقره" بود که از آزادی "منبج" چندان استقبال نشد، زیرا که این شهر به طور عمده به دست کردها آزاد شد بود، به عبارت دیگر، به دست نیروهای کرد قطعه‌های مدافع خلق (ی، پ، گ)، اعم از زن و مرد.

"اشپیگل آنلاین" نوشته است که قطعه‌های مدافع خلق "سوریه"، سازمانی نزدیک به حزب "پ، ک، ک" (حزب کارگران کردستان) "ترکیه" است. برای "ترکیه" نیز "پ، ک، ک" پس از فتح الله "گولن" و طرفدارانش، دومین «دشمن» به شمار می‌رود. به همین دلیل این کشور با نگرانی شدید به پیروزی کردهای "سوریه" می‌نگرد.

مولود چاووش "اوغلو"، وزیر خارجه "ترکیه" در این رابطه می‌گوید: «انتظار ما این است که "ی، پ، گ" دوباره به پشت منطقه شرقی فرات بازگردد.» رود "فرات" خط قرمز دولت "ترکیه" است.

هنگام حمله "داعش" به "کوبانی" نیز دولت "ترکیه" مرزهایش را به روی مردمی که از آنجا می گریختند، بست و همواره منتظر سقوط "کوبانی" توسط "داعش" بود. اما این آرزوی حکومت "ترکیه" با شکست سخت "داعش" و پیروزی نیروهای مدافع خلق بر باد رفت.

حالا دولت "ترکیه" پافشاری می کند و "امریکا" هم گفته است که نگرانی "ترکیه" را درک می کند. "گوردون تراوبریج"، سخنگوی "پنتاگون" در اینبار گفته است: «منبج از نظر تاریخی یک شهر عربی است و انتظار ما این است که بعد از رهائی نیز همین گونه بماند».

ایجاد منطقه ای به هم پیوسته در مرز "ترکیه"، از عفرین در غرب و در امتداد رود "فرات" تا مرز شرقی "ترکیه" با "عراق"، «روژاوا» نامیده می شود که در اهداف نیروهای "روژاوا"، روزی به منطقه آزاد و خودگردان دموکراتیک مردمی تبدیل شود.

در هفته های گذشته «نیروهای دموکراتیک سوریه» از پایه گذاری «شورای الباب» خبر دادند که در حال تدارک حمله به شهر "الباب" برای آزادی آنجا از دست "داعش" است. در این عملیات نیز نیروهای مدافع خلق "روژاوا" سهم قابل توجهی خواهند داشت و به همین ترتیب نیز یک گام دیگر در جغرافیای منطقه به سوی غرب حرکت می کنند.

کردهای کانتون عفرین هم به فعالیت های خود افزوده اند. رئیس این کانتون "هیوا مصطفی"، اعلام وضعیت فوق العاده کرد و گفت که این واکنشی است به تحولاتی که آزادی "منبج" با خود به همراه می آورد.

کانتون های "روژاوا"، سیستمی را برقرار کرده اند که تصویری است از "سوریه" آینده. سیستمی که هیچ کدام از قدرت های درگیر جهانی و منطقه ای در جنگ داخلی "سوریه"، آن را نمی پذیرند. اما بنا به مصلحت روز و در راستای منافع خودشان گاهی کج دار و مریض رد مورد آن موضع گیری می کنند. سیستمی که از هر سو در محاصره است، بنابراین حمایت جهانی از آن، به معنای حمایت از آزادی، برابری، سیستم شورائی و دموکراسی مستقیم و علیه ارتجاع و جنگ و خونریزی است. پیکارگران زن و مرد "روژاوا" و حامیان بین المللی آن، نه دولت مستقل و جدائی از "سوریه" را می خواهند و نه «ملت و دولت» را قبول دارد، بلکه با تمام قدرت و با اتکا به موازین دموکراسی مستقیم، تسلیح عمومی، رعایت حقوق برابر زن و مرد، آزادی مذهب، لغو مجازات اعدام، توجه ویژه به طبیعت و زیست محیطی، یعنی همه ارزش هایی که حکومت های منطقه و در راس همه حکومت فاشیست ملی- مذهبی "ترکیه"، روز به روز به دشمنی با این سیاست ها و موازین به غایت انسانی برمی خیزند تا موقعیت جنایتکارانه خود را در قدرت و حاکمیت حفظ کنند!

قطعه های مدافع خلق در "سوریه"، بر کردستان "سوریه" (روژاوا) تسلط دارد و تلاش ها و موفقیت هایش برای پیشروی در "سوریه" چندان خوشایند "ترکیه" نیست.

حزب اتحاد دموکراتیک، یک تشکل سیاسی چپ در کردستان "سوریه" است که در سال ۲۰۰۳ در "سوریه" ایجاد شد. نیروهائی در «قطعه های مدافع خلق» (YPG) حضور دارند که نه تنها دارای ملیت های مختلف هستند، بلکه حتی از کشورهای "امریکا" و "استرالیا" و "اروپا" و منطقه به عنوان نیروهای انترناسیونالیست چپ و کمونیست حضور دارند.

چندی پیش بود که "ترکیه" در مورد پیشروی این قطعه ها در منطقه هشدار داده بود. انقره نگران آن است که موفقیت و انسجام کردها در مناطق مرزی "سوریه" سبب تقویت سیاست خودگرانی دموکراتیک در کردستان "ترکیه" شود.

دولت "ترکیه" در تلاش است که پیشروی نیروهای دموکراتیک به سمت شرق راجلوگیری کند تا آنها نتوانند با عقب راندن "داعش"، منطقه خود را برای ایجاد یک منطقه خودگردان دموکراتیک در طول مرز "ترکیه"- "سوریه" ادامه

دهند. به همین دلیل "ترکیه" اصرار دارد که نیروهای متعلق به حزب اتحاد دموکراتیک، هرچه زودتر از منطقه مرزی استان "حلب" (شهرهای منبج، جرابلس، کوبانی و...) دور شوند و به استان "حسکه" باز گردند. "حسکه" هم البته با "ترکیه" هم مرز است اما سرزمین اصلی کردهای "سوریه" به شمار می آید.

این حزب و دیگر نیروها و قطعه‌های مدافع خلق "روژاوا"، نه تنها خواهان جدائی از "سوریه" و تشکیل یک دولت مستقل کردی و غیره نیستند، بلکه برعکس آنها، خواهان یک "سوریه" دموکراتیک هستند. اما رسانه‌های بورژوائی و حتا برخی جریان‌ها به اصلاح «چپ» حاشیه ای و بی تأثیر، مسایلی را به نیروهای "روژاوا" نسبت می دهند که به دور از هرگونه واقعیت است. برای نمونه واژه‌هایی همچون جدائی طلب، خود مختاری طلب، ناسیونالیست کرد، همکار "امریکا"، تروریست و غیره به سوی این نیروی جدی مردمی و مدافع سیستم شورائی و دموکراسی مستقیم پرتاب می‌کنند، واژه‌هایی که مرتب از زبان مقامات "ترکیه" و طرفداران "بارزانی" و غیره می‌شنویم.

تا چندی پیش گمان می رفت که نیروهای ارتش "بشار اسد" و کردها در شمال "سوریه" با هم کنار آمده اند. اما نبردهای شدید در هفته گذشته در شهر "حسکه" این نظر را ابطال کرد. ناظران سیاسی بیم آن داشتند که منطقه جنگی تازه‌ای در خاک "سوریه" شکل بگیرد.

اما به گزارش «رویترز» اکنون پس از روزها نبرد سخت میان ارتش "سوریه" و قطعه‌های مدافع خلق در "حسکه"، طرفین بر سر آتش بس توافق کرده اند. اژانس خبری «فرات» نیز گزارش داد که نیروهای حکومت "بشار اسد" موافقت کرده‌اند شهر "حسکه" را ترک کنند.

همین گزارش حاکی است که نیروهای "روژاوا"، مناطقی را که در جریان نبردهای یک هفته ای تسخیر کرده‌اند همچنان در اختیار خواهند داشت. بنا به گزارشات هم اکنون قطعه‌های مدافع خلق (YPG) کنترل کامل این شهر را در اختیار دارند.

"ترکیه" عضو "ناتو" و متحد اصلی "امریکا" در منطقه است. "فکری ایشق" وزیر دفاع "ترکیه" گفت که جلوگیری از متصل کردن مناطق تحت تصرف کردها در شرق و غرب "طرابلس" توسط قطعه‌های مدافع خلق "روژاوا"، یکی از اولویت‌های "انقره" است. بنابراین با هیچ منطقی جور در نمی آید که "امریکا" و "ناتو" "ترکیه" را رها کنند و از "روژاوا" دفاع کنند. روژاوائی که مهمترین سلاح و قدرت سرمایه داری جهانی، یعنی «ملت و دولت» را به طور جدی کنار گذاشته و از تسلیح عمومی، برابری زن و مرد، سیستم شورائی و دموکراسی مستقیم دفاع می کند. از کی تا حالا سیستم سرمایه داری جهانی و در رأس همه امریکائی قرار دارد که با همپیمانان جهانی و منطقه‌اش خاورمیانه را به‌خاک و خون کشیده است از کی مدافع صلح، آزادی، برابری، دموکراسی و عدالت اجتماعی شده است؟!!

به نظرم پیکارگران "روژاوا"، هیچ توهمی به "امریکا" و سیاست‌های غیرانسانی آن ندارند. اگر در حال حاضر و در میان جنگ و خونریزی مداوم "سوریه"، تنها قطعه‌های زن و مرد مدافع خلق "روژاوا"، نیروئی جدی و مصمم است که تاکنون "داعش" را شکست داده است. بنابراین، "امریکا" نه در دفاع از "روژاوا"، بلکه در دفاع از منافع خود، گاهی در پیشروی این نیروهای "روژاوا" به مناطق تحت کنترل "داعش"، مواضع "داعش" را بمباران می‌کند. در چنین موقعیتی طبیعیست که نه تنها مذاکراتی بین رهبران "روژاوا" و نمایندگان "امریکا"، بلکه نمایندگان "روسیه"، اتحادیه اروپا و غیره وجود داشته باشد. موقعیت منطقه و هر نیروی جدی که در درگیری‌های داخلی "سوریه" حضور دارد جنگ و صلح، پیشروی و عقب نشینی، همه و همه اجتناب ناپذیر است. آنچه که باید مورد تأکید قرار گیرد این است که نباید به معاملات و قراردادهای مخفیانه ای تن داد که علیه مردم و آینده جامعه است.

دولت "ترکیه" هم اکنون بر سر بحران "سوریه"، از یکسو در حال مذاکره جدی با "ایران" و "روسیه"، دو همپیمان "اسد" است؛ از سوی دیگر با همپیمانان امریکائی و اروپائی و منطقه ای در بده وبستان به سر می برد؛ از سوی خواهان مذاکره با "اسد" است و نهایت مستقیماً ارتش خود را وارد خاک "سوریه" کرده تا هم نیروهای ارتجاعی مانند "داعش"، "جبهه النصره"، ارتش آزاد "سوریه" و... را تقویت کند و از سوی دیگر، "روژاوا" را هر چه بیشتر در تنگنا قرار دهد و برای نابودی آن بکوشد. در چنین موقعیتی، نه تنها هیچ قدرت بزرگی تاکنون به عملیات "ترکیه" در "سوریه" اعتراض نکرده، بلکه "واشنگتن"، "المان" و "فرانسه"، پشتیبانی خود را از این عملیات اعلام کرده اند.

اکنون به نظر می رسد با روی کار آمدن دولت "یلدریم" در "ترکیه"، سیاست این کشور، از جمله در رابطه با "سوریه" تغییر کرده است. اکنون اولویت برای دولت "ترکیه"، جلوگیری از پیشروی پیکارگران "روژاوا" و گسترش خودگردانی دموکراتیک در "سوریه" است از اینرو، مسأله سرنگونی حکومت "بشار اسد"، در مرحله بعدی قرار دارد. از سوی "اسماعیل حقی تکین"، دبیرمات سابق ترک و نایب رئیس فعلی «حزب وطن» در مصاحبه با روزنامه فرمانطقه ای «الشرق الاوسط»، از جریان مذاکرات غیرمستقیم میان "ترکیه" و حکومت "سوریه" با هدف برقراری آشتی بین دو کشور خبر داده؛ خبری که تا کنون مقام‌های رسمی "ترکیه"، به آن واکنش نشان نداده‌اند.

رئیس جمهور روسیه «پوتین» اول هفته آینده به بهانه تماشای یک بازی دوستانه فوتبال میان تیم‌های ملی "روسیه" و "ترکیه" راهی آن کشور می‌شود. این مسابقه در شهر انتالیای ترکیه برگزار می‌شود. "اردوخان" رئیس جمهور "ترکیه" هم برای دیدن همین مسابقه راهی انتالیا می‌شود!

جهان سیاست و معاملات نهان و آشکار حکومت‌ها، گاه با جهان ورزش در پیوندهائی قرار می‌گیرد که به یک رویدادی تاریخی تبدیل می‌شود. مانند پینگ پنگ "چین" و "امریکا" که سرآغاز مناسبات عادی دو کشور شد. این فوتبال هم ظاهراً سر آغاز فصل تازه ای از مناسبات سیاسی و اقتصادی میان "روسیه" و "ترکیه" خواهد شد. پس از حدود یک سال تیرگی رابطه روسیه و ترکیه، رد پی سرنگون شدن یک جت جنگی روسیه در آسمان سوریه توسط جنگنده‌های ترکیه، رئیس جمهور ترکیه برای تشکر از کمک روسیه به کشف کودتای نظامی در این کشور و مطلع کردن رئیس جمهور آن راهی روسیه و شهر "سان پیتربورگ" شد.

سفری که یک روز بیشتر طول نکشید اما در همین سفر یک روز "اردوخان" با "پوتین" دیدار و مذاکره کرد. حالا بازدید این دیدار را پوتین به بهانه مشاهده مسابقه فوتبال دو تیم ملی ترکیه و روسیه پس می‌دهد. این بازی هر نتیجه ای داشته باشد، اهمیتش به اندازه نتایج مذاکرات پنهان میان "اردوخان" و "پوتین" نیست.

واقعیت این است که همه نیروهای قدرتمند جهانی و منطقه ای در جنگ داخلی سوریه حضور مستقیم و غیرمستقیم دارند. بنابراین طبیعی است که قطعه‌های مدافع خلق نه می‌توانند و نه می‌خواهند با همه طرفین درگیر بگردند. اما از آن جایی که این نیرو جدی‌ترین و مردمی‌ترین نیرو در سوریه است برخی قدرت‌ها در راستای منافع خود، در جنگ علیه "داعش" با این نیرو همکاری می‌کنند. اما برخی‌ها، گاهی از موضع چپ نیز به اخبار و گزارشات رسانه‌های رسمی دولت‌ها و یا موضع‌گیری سخنگوی آنها اتکا می‌کنند و به جای حمایت از پیکارگران "روژاوا"، ناآگاهانه به آن‌ها می‌تازند. جنگ و صلح و یا صلح مسلح پیکارگران "روژاوا" با حکومت مرکزی سوریه، و یا همکاری نظامی با نیروهای ائتلاف علیه "داعش" و...، نه غیرمنطقی، بلکه عین منطق چنین وضعیتی است. من نمی‌دانم فردا "روژاوا" چه سرنوشتی خواهد داشت؟ آیا اهداف و سیاست‌های خودگرانی دموکراتیک با رد «ملت و دولت» و با اتکا به سیستم شورائی و دموکراسی مستقیم تعمیق پیدا خواهد کرد و یا شکست خواهد خورد؟ و ده‌ها سوال دیگر! اما این سوالات و انتقادات وارد و نوارد نباید مانع از آن شود که ما امروز از پیکارگران "روژاوا" و اهداف و سیاست‌های آنها دفاع

نکنیم. چرا چنین رویکرد سیاسی بسیار خطرناک و مضر است. این یک موقعیت تاریخی است که نباید از دست داد. هر چقدر نیروهای چپ و کمونیست و کارگری و آزادی‌خواه مدافع "روژاوا" شوند به‌همان حد نیز رزمندگان آن قدرت پیدا می‌کنند تا بر اهداف و سیاست‌های خود پافشاری کنند و کوتاه نیایند. اهداف و سیاست‌های که یک راه حل مهم و تجربه شده نه تنها برای کل "سوریه"، بلکه برای کل خاورمیانه نیز عملی‌ترین و انسانی‌ترین و سیاسی‌ترین راه حل است. پس ما وظیفه تاریخی و انسانی و سیاسی داریم در مورد "روژاوا" تعمق بیشتری به خرج دهیم و با تمام قدرت و از هر طریق ممکن، از مبارزه سیاسی و اهداف آن از جمله مبارزه مسلحانه‌شان علیه "داعش" و همه نیروهای ارتجاعی و متجاوز و تبهکار دفاع کنیم.

دوشنبه هشتم شهریور [سنبله] ۱۳۹۵ - بیست و نهم اگست ۲۰۱۶

ادامه دارد.